

ἔρια· μετ' ὀλίγον ὁ οἶνος, ὁ ἄνθραξ, ἀργότερον δὲ ἴσως τὰ ἐνοίκια· ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας, τῶν διασκεδάσεων, οἷα εἶνε τὸ θέατρον, τὰ στολίδια, οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν, ἡ ἀμοιβὴ τῶν ὑπαλλήλων, ἅτινα πάντα οὐχὶ εἰς ὑποτίμησιν, ἀλλ' εἰς ὑπερτίμησιν διηνεκῆ βαίνουνσι. Τὸ παρακωλύον δ' ἔτι τὴν Γαλλίαν νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν εἰδῶν ὅσον τὰ ἄλλα ἔθνη εἶνε οἱ ὑπέρογκοι φόροι καὶ αἱ τελωνιακαὶ ἀπαγορεύσεις. Τοῦτου ἕνεκα ὁ καφῆς, ὅστις φορολογεῖται δι' 1, 50 φρ. κατὰ χιλιόγραμμον, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀγορασθῇ εὐθηνὰ παρὰ τοῦ καταναλωτοῦ.

» Ὅπως ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἡ ὑποτίμησις τῶν εἰδῶν εἶνε πραγματικὴ, ὅσαι δὲ χώραι ὡς ἡ Ἀγγλία ἔχουσι ὀλίγους φόρους καὶ λίαν ἀνεπτυγμένον διεθνῆς ἐμπόριον, ἐλεύθερον παντὸς κωλύματος, καὶ ἐσωτερικὴν ἐμπορικὴν διοργανώσιν τελείαν καὶ εὐκίνητον, καρποῦνται ἀξιολόγους ἐξ αὐτῆς ὠφελείας.»

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Ὅταν ἡ θάλασσα γλυκὰ
 ἔς τὴν ἄμμον ψιθυρίζη,
 ὅσ' ἂν νὰ τὴν νανουρίζη,
 τί τάχα λέγει μουσικὰ,
 τί λέγει ἔς τ' ἀκρογιαλί;
 Τοῦ λέγει:—'Ακρογιαλί,
 μὴ ἀπ' τὸν φλοίσβον γελασθῆς
 καὶ ἔς τῶν νερῶν μου κοιμηθῆς
 τὴν ἥσυχον ἀγκάλῃ.
 Μὴ ἔς τὴν γαλήνην πιστευθῆς·
 θάλλῃ κι' ἀνεμοζάλη.

Κι' ὅταν ἡ θάλασσα μ' ὀργῇ
 κυλᾷ τὰ κύματά της,
 κι' ἀφρίζουσι τὰ βουνά της
 καὶ φοβερὰ ἠχολογεῖ,
 τί λέγει ἄρα γε ἔς τὴν γῆ
 μὲ τὰ μουγκρίσματά της
 ἢ ἄγριά της ἢ κραυγῇ;
 — Τὸν κόσμον θὰ χαλάσω,
 λέγ' ἢ κραυγῇ ἐκεῖνη,
 ἀλλ' ὅμως θὰ περάσω
 καὶ θάλλῃ καὶ γαλήνη.

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

Περὶ τῆς μανίας ΤΩΝ ΑΝΤΙΖΩΟΤΟΜΙΣΤΩΝ

Βεβαίως δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπεξηγηθῇ ὁ τίτλος, δι' οὗ αἱ ἐφεξῆς ἐπιγράφονται γραμμαί. Τοῖς πᾶσι τὰ νῦν εἶνε γνωστὸν ἐκ πολλῶν καὶ

ποικίλων δημοσιευμάτων ὅτι εἰς τὰ μεγάλα τοῦ πολιτισμοῦ κέντρα ὑπάρχουσιν εἰταιρίαι προστατευτικαὶ τῶν ζώων, ὧν μέρος ἀποτελοῦσι πολυλάκεις πρόσωπα μέγα σημαίνοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Καὶ μέχρις ἐδῶ οὐδὲν τὸ παράδοξον, οὔτε τὸ παράλογον· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα αἱ εἰταιρίαι αὗται δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς βαθμολόγιον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, διότι ὁμολογουμένως ἡ πρὸς ἀναξιοπαθοῦντα ὄντα μέριμνα καὶ συμπάθεια τὰς εὐγενεῖς χαρακτηρίζει φύσεις. Ἄλλ' ὅταν ἡ συμπάθεια αὕτη ὑπερβῇ τὰ ὅρια τοῦ μετρίου καὶ ἐλλόγου, ὅταν ἡ ὑπερβολή, ἡ τοῦς ζωηροτέρους καὶ ἐνθουσιῶντας χαρακτηρίζουσα, ἀνυψώσῃ τὴν εὐγενῆ ἰδέαν εἰς ποιητικὸν ὕψος, ἐξ οὗ αὕτη μὴ εὐρίσκουσα λογικὴν βᾶσιν καταπίπτει εἰς τὸ βάρυθρον τοῦ γελίου, τότε βλέπομεν ἀναδύοντας τοὺς ἀντιζωοτομιστάς, τοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ ἐκείνους, οἵτινες ὄχι μόνον ἀγανακτοῦσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑλικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὀργῆς αὐτῶν προβαίνουνσι κατὰ τῶν τῆς ἐπιστήμης ἐργατῶν, ὅσακις οὗτοι μετ' ὄλης τῆς δυνατῆς φειδοῦς ἀναγκάζονται νὰ προβαίνουσιν εἰς πειράματα ἐπὶ ζώντων ζώων, ὅπως συναγάγωσι συμπεράσματα ἐπωφελεῖ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀμειλικτοῖς αὐτῶν ἐχθροῖς. Δὲν εἶνε δὲ πολὺς χρόνος καθ' ὃν δύο ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων ἐνταῦθα φυσιολόγων, ἔτυχον ἤκιστα κολακευτικῶν ἐκφράσεων καὶ περιποιήσεων παρὰ τρυφερῶν δεσποινῶν, αἵτινες παραστάσαι εἰς τὰ φυσιολογικὰ πειράματα τῶν κ.κ. Magnan καὶ Brown-Sequard, καθ' ἃ ἐλάμβανον χώραν ζωτομίαι, προέβησαν μέχρι τοῦ ν' ἀρπάσωσι μὲν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρώτου τὸ πρὸς πειραματισμὸν ζῶον, νὰ πληξῶσι δὲ κατὰ κεφαλῆς τὸν δεῦτερον δι' ἀλεξήλιου τιτλοφοροῦσαι ἀμφοτέρους δι' ἤκιστα περιποιητικῶν ἐπιθέτων. Οἱ τῶν ἡρωικῶν δὲ τούτων πράξεων ἐργάται, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτοστατοῦσιν αἱ τοῦ ὠραίου φύλου ἀντιπρόσωποι, κατήρτισαν καὶ εἰταιρίαν κατὰ τῶν ζωοτομῶν ἐπικαλεσθέντες καὶ τὴν προστασίαν τοῦ γηραιοῦ Hugo, ὅστις δὲν ἀπηξίωσε τὴν ἐπιτιμον νὰ δεχθῇ προεδρείαν.

Τοιοῦτον τὸ σῶμα τῶν ἀντιζωοτομιστῶν καὶ τοιοῦτος ὁ σκοπὸς αὐτῶν. Ἄλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος εἶνε δίκαιος, εἶνε λογικός; Οἱ κύριοι οὗτοι, φερόμενοι ὡς ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πράττουσι δικαίως ἢ τοῦναντίον ὀφείλουσι νὰ δεικνύουσιν ἀνοχὴν καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι μάλιστα τοὺς τὰς ζωοτομὰς τελοῦντας; Εἰς ταῦτα ἡ λογικωτέρα ἀπάντησις εἶνε ἡ ἐξῆς· ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπος χάριν τῆς ἐπικρατήσεως ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι οἰκαιοποιεῖται τὸ δίκαιον, ὅπερ εἶνε δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, τοῦ νὰ φονεύῃ τὰ πτηνὰ, τοὺς ἰχθῦς καὶ τὰ ζῶα τῶν ὀρέων, ὅπως συντηρήσῃ τὴν πολυτίμον αὐτοῦ ἀτομικότητα, διατί εὐρίσκει ἄδικον τὴν πρᾶξιν τοῦ ζωοτομοῦντος, οὔτινας ὁ τελικὸς σκοπὸς εἶνε ἡ εὐεξία αὐτοῦ τοῦτου τοῦ ἀνθρώπου;

Δικαίως δὲ ὁ Βυβουοὶ ἐν πληθούσῃ συνεδριάσει τῆς Βιολογικῆς ἑταιρίας δὲν ἐδίστασε ν' ἀποφανθῆ ὅτι «πολέμιοι τῶν ἐπιστημονικῶν ζωοτόμων εἰσι τὰ νῦν μόνον οἱ μικρόνοες καὶ οἱ ἀμαθεῖς δημοσιογράφοι». Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ὡς καὶ ἀρχόμενοι ἐλέγομεν, θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ συνοψίσωμεν ἐν τοῖς ἐφεξῆς παραδείγματά τινα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ εὐγενὴς τῶν φιλοζῶων ἰδέα παρεκτρεπομένη τοῦ κυρίου καὶ ὀρθοῦ αὐτῆς σκοποῦ καὶ προσκρούουσα κατὰ ἐγκεφάλων κάπως προδιατεθειμένων, δύναται νὰ ἐκτροχιάσῃ αὐτοὺς καὶ μέχρι μανίας πολλάκις. Τὰ παραδείγματα δὲ ταῦτα, ἅπερ ἐραυρίζομεθα ἕκ τινος διακοινώσεως τοῦ κ. Magnan ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Βιολογικῆς ἑταιρίας ἔχουσι ὧδε :

Γυνὴ τις ἔχουσα κληρονομικὴν προδιάθεσιν πρὸς φρενοβλάβειαν καὶ ὑποστᾶσα δυσχερείας καὶ θλίψεις ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς, θλίψεις αἰτινες συμπίπτουσαι μετὰ ἐκτάκτου δεισιδαιμονίας κατεβασάνιζον αὐτήν, ἐφθασε κατόπιν πολλῶν καὶ ποικίλων ἰδιοτροπιῶν εἰς τὴν περίεργον ἰδέαν τοῦ ν' ἀπόσχη τοῦ λοιποῦ διαρκῶς τῆς κρεωφαγίας. Συναίμα δὲ ἤρξατο παρέχουσα ἄσυλον ἐν τῷ ὄκῳ αὐτῆς εἰς παντός εἶδους ζῶα οἷον κύνας, γαλαῆς κ. τ. τ. Ἐκάστην δὲ πρωΐαν ἐξερχομένη μετὰ καλάθου πλήρους τροφίμων προσέφερε ταῦτα εἰς τοὺς ὑποίους συνήντα κύνας. Δὲν ἔλειπε δὲ προσερχομένη εἰς τὰ σφαγεῖα νὰ ἐπικαλῆται τὸν οἶκτον τῶν σφαγέων ἐξορκίζουσα αὐτοὺς νὰ μὴ σφάζωσι τοῦ λοιποῦ τὰ δυστυχῆ ζῶα, «τὰ ὅποια, ἔλεγεν, εἶνε ἀδελφοὶ μας.» Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ σφαγεῖς δὲν ἠδύναντο παρὰ ν' ἀποπέμψωσιν αὐτὴν ἐκάστοτε. Ἐπειδὴ δὲ ἐκείνη ἐπέμενε, ἐπεμβᾶσα τέλος ἡ ἀστυνομία ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὸ φρενοκομεῖον τῆς Ἀγίας Ἄννης, ὁποῦθεν λογικωτέρα γενομένη μετὰ τινα χρόνον, ἐξῆλθεν ὀδηγηθεῖσα εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς.

Ἄλλ' ἂν τῆς γυναικὸς ταύτης ἡ μανία περιορίζετο εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ κρέατος ἀποχὴν καὶ εἰς παρακλήσεις ἐνοχλητικᾶς, ἄλλης τινὸς αἰ ἀντιζωοτομιστικαὶ ἰδέαι εἰσὶν εἰς τῶν τῆς μανίας αὐτῆς χαρακτηριστῶν ταύτης ἢ πρὸς τὰ ζῶα μέριμνα εἶνε τοιαύτη ὥστε κατὰ τὰς βροχερὰς νύκτας δὲν κοιμάται ἀναλογιζομένη μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅτι τὰ ἄνευ ἀσύλου ζῶα θὰ βραχῶσι κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τρέμει ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ταῦτα δύναται νὰ ὀλισθήσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ καὶ νὰ μὴ τύχωσι καλῶν περιποιήσεων. Ἡ θεὰ ἵππου τυπτομένου εἶνε δι' αὐτὴν ἀφορμὴ λιποθυμίας δὲν δύναται νὰ περιστείλῃ τὴν ὄργην καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ μόνῃ τῇ ἰδέᾳ πειράματος ζωοτομῆς. Ἡ τοιαύτη δὲ τοῦ πνεύματος αὐτῆς κατάστασις ἄγει αὐτὴν εἰς πράξεις ὅπως ἄλλοκότους· ἐξέρχεται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, συναθροίζει τὰ προστυχόντα τεμάχια ὑάλου φώβῳ μὴ πληγῶσιν διὰ τούτων οἱ ἵπποι· βλέπουσα πε-

λάτην πλησιάζοντα εἰς τὸν σταθμὸν τῶν ἀμαζῶν καὶ ζητοῦντα νὰ λάβῃ τὸ τελευταῖον ἐν τῇ σειρά ὄχημα ἢ ἕτερον, οὐ ὁ ἵππος τρώγει κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, πλησιάζει καὶ παρακαλεῖ νὰ ἀλλάξῃ ἐκλογὴν, ἐπιπλήττουσα συναίμα τοὺς ἀμαζηλάτας, οἵτινες βεβαίως δὲν εἶνε εὐχαριστημένοι χάνοντες τοιοιτοτρόπως τοὺς πελάτας αὐτῶν. Βλέπουσα ἵππον πίπτοντα ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαιτεῖ νὰ ἀποζεύξωσιν ὅπως ἀνεγείρῃ αὐτὸν καὶ διὰ νὰ εἶνε μᾶλλον βεβαία ὅτι θέλουσιν ὑπακούσει αὐτῇ σπεύδει καὶ κάθηται ἐπὶ τοῦ ζώου.

Ὅταν μάθῃ ὅτι ἵππος τις ἔθραυσε τὸν πόδα αὐτοῦ προσφέρεται ὅπως περιποιηθῆ καὶ προστατεύσῃ αὐτόν. «Ἐχει ἀνάγκην τὸ ζῶον τοῦτο, λέγει, ἐκείνου ὅπερ ἔλειψεν αὐτῷ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν, φίλου ἀγρυπνοῦντος κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμᾶς».

Ἡμέραν τινὰ ἠγόρασε γέροντα ἵππον ἀντὶ 150 φρ. καὶ ἐπλήρωσεν ἀκολούθως διὰ τροφὴν μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, συμβάντος μετὰ 5 μῆνας, 78 φρ. κατὰ μῆνα.

Καὶ οἱ κύνες εἶνε ἀντικείμενον τῆς τρυφερότητος αὐτῆς ἡμέραν τινὰ ἰδοῦσα κύνα, οὐ ὁ πούς ἀρτίως εἶχε συντριβῆ, σπεύδει, ἀνεγείρει αὐτόν καὶ λιποθυμεῖ. Ὅταν συναντήσῃ ψωραλέον τινὰ κύνα, συλλαμβάνει καὶ φέρει αὐτόν εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Αὐτὴ ἢ ἰδία κατέχει 5 ἢ 6 κύνες εἰς οὓς ἐκληροδότησεν ἰσόδιον εἰσόδημα 25 φρ. κατὰ μῆνα. Σήμερον δὲ εὐρίσκει ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν εἶνε ἀρκετόν. Τῇ προτροπῇ ἐτέρας φρενοβλαβεῖς ἢ κυρία αὐτῆ ἀπηυθύνθη εἰς δημοσιογράφου καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ γράψωσιν ἄρθρα κατὰ τῶν κ. κ. Paul Bert καὶ Labords, τῶν γνωστῶν ζωοτόμων· αὐτὴ δὲ αὐτῆ ἔγραψε πολλὰς ἀναφορὰς παρακαλοῦσα ὅπως οἱ ἵπποι «οἱ φίλοι οὗτοι τοῦ ἀνθρώπου» τυγχάνωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρων περιποιήσεων.

Ἡ κυρία αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῆ τύπος φιλοζώου καὶ ἀντιζωοτομιστοῦ ἡρέμου καὶ ἡσύχου· ὑπάρχουσι ὅμως ἄλλαι αἰτινες εἶνε φιλόδοξοι καὶ ἐπιθετικαί· διὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἢ πρὸς τὰ ζῶα ἀφοσίωσις εἶνε ἀπλῶς ἀφορμὴ ὅπως ἐπιδειχθῶσι μετὰ μείζονος ἐπιστημότητος, καὶ ἰδοῦ ἐν παράδειγμα :

Πρόκειται περὶ τινος κληρονομικὴν προδιάθεσιν πρὸς φρενοπάθειαν κεκτημένης, ἥτις, ὡς πᾶσαι αἰ τῆς κατηγορίας ταύτης φρενοβλαβεῖς, δὲν στερεῖται πνεύματος. Κατ' αὐτὴν μόνον οἱ φρενοβλαβεῖς εἰσὶν ἄξιοι ὑπολήψεως, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ εἶνε περιφρονητέοι· ὅσον τὸ κατ' αὐτὴν παριστᾶ τὸ φῶς καὶ τὴν πρῶτον καταπατεῖ τοὺς κοινωνικοὺς θεσμοὺς καὶ δὲν ὀπισθοδρομεῖ ἐνώπιον τῶν ζωηρῶν καὶ ἀσέμων λόγων. Ὁμολογεῖ ὑψηλοφῶνως τὸ μῖσος αὐτῆς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν ὅποιον τρέφει ἔρωτα διὰ τὰ ζῶα. Προτιμᾷ δὲ νὰ ἴδῃ μᾶλλον ἀποθνήσκοντα τὸν υἱὸν

αὐτῆς παρὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τῆς θυσίας ζώου. Εἶνε δὲ τὰ μάλα ὑπερήφανος διὰ τὴν ὑποίαν ὑπεκίνησε σταυροφορίαν κατὰ τῶν ζωοτόμων.

Ἡ πρὸς τὰ ζῶα ἀγάπη ὑπῆρξε δι' αὐτὴν ἀφορμὴ οὐ μικρᾶς ζημίας, διότι εὐρισκομένη μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς προσοδοφόρον θέσιν καὶ συνεπῶς πρὸς τὴν μανίαν αὐτῆς καὶ μετὰ τάγματος γάτων, ἐνώπιον τοῦ διλήμματος ὅπερ οἱ κύριοι τῆς οἰκίας ἔθεντο, τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἐνοχλητικῶν ζῶων ἢ τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς θέσεως, δὲν ἐδίστασε ν' ἀναγκάσῃ τὸν σύζυγον αὐτῆς νὰ δεχθῇ τὸ δεύτερον. Ἐν τούτοις μετ' ὅλην ταύτην τὴν ζημίαν ἢ πρὸς τὰ ζῶα ἀγάπη δὲν ἐλαττοῦται· τὰς νύκτας ἐγείρεται ὅπως περιποιηθῇ αὐτὰ καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας καθαρίζει καὶ ὑποβάλλει ταῦτα εἰς λουτρά.

Μεθ' ὅλας ταύτας τὰς ἀλλοκότους ιδέας ἡ κυρία αὕτη εἶνε ἀρκούντως νοήμων, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ συνάμα καὶ λίαν ἐπιθετικὴ. Ἐν ἀνάγκῃ, δηλ. ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀνθίστανται πρὸς τὰς παραδόξους αὐτῆς ιδέας, δὲν διστάζει νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν χρῆσιν πολυκρότου δι' οὐ συχνότατα τυγχάνει ὠπλισμένη.

Ὡς φαίνεται λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων παραδειγμάτων καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ τελευταίου, τὸ χαρακτηριστικὸν τὴν μανίαν τῶν ἀντιζωοτομιστῶν εἶνε ἔρωσ πρὸς τὰ ζῶα καὶ περιφρόνησις πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐν Παρισίοις, τῆ 21 Ἀπριλίου.

N. A. ΠΙΣΤΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ

Ὁ πρῶτος ἠλεκτρικὸς φάρος ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἀνηγέρθη τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον. Εἶνε δ' οὗτος ὁ στηθεὶς ἐπὶ τῆς νήσου Razza, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ λιμένος τοῦ Ρίου Ἰανείου τῆς Βραζιλίας, ἔργον θαυμάσιον ἀληθῶς, ὑπερβαῖνον κατὰ τὴν ἔντασιν τοῦ φωτὸς πάντας τοὺς μέχρι τοῦδε φάρους. Τὸ φῶς αὐτοῦ ἐναλλάσσεται κατὰ δεκαπέντε δευτερόλεπτα ἀπὸ λευκοῦ εἰς ἐρυθρὸν καὶ τανάπαλιν, εἶνε δὲ ἡ δύναμις τῆς λάμψεως αὐτοῦ ἴση πρὸς τὴν παραγομένην ἐξ 120,000 ἀπλῶν ἠλεκτρικῶν γλωσσίδων, ἧτοι ἐξηκοντάκις ἀνωτέρα τῆς μεγίστης ἐντάσεως, ἣν δύναται νὰ παρουσιάσῃ φάρος πρῶτου βαθμοῦ δι' ἐλαίου φωτιζόμενος.

Σπουδαιότατον πλεονέκτημα τῆς ἐκτάκτου φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ φάρου τούτου εἶνε ὅτι καθιστᾷ αὐτὸν ὄρατὸν ἐξ ἀποστάσεως μακροτέρας, ἢ ὅσον ἐπιτρέπει ἡ κυρτότης τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Διότι ἡ ἀνταύγεια τοῦ φάρου φαίνεται ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ προαγγέλλει τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ πρὶν ἢ ὁ ναυτιλλόμενος δυνηθῇ νὰ

παρατηρήσῃ τὸ ἄμεσον φῶς τοῦ φάρου. Τὸ γεγονός τοῦτο, παρατηρηθὲν ἤδη, ἐπικυροῦται καὶ ὑπὸ τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐπιμέλειαν τῶν φάρων τῆς Βραζιλίας, ἀναφέροντος ταῦτα: «Ἡ ἀνταύγεια τοῦ φάρου εἶνε ἐξαιρετα καταφανὴς καὶ δύναται νὰ ἐφελευσῇ τὴν προσοχὴν τῶν ναυτικῶν καὶ αὐτῶν τῶν μὴ γινωσκόντων τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν 35 μιλίων, τουτέστι εἰς τρία καὶ ἡμισυ μίλια ἐπέκεινα τοῦ σημείου, ἐνθα διακόπτεται τὸ ἄμεσον φῶς τοῦ φάρου. Καὶ πέραν δὲ τῶν 35 μιλίων διατελεῖ ἔτι ὄρατὸν ἐπὶ ἓν μίλιον εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσοι ὡς ἡμεῖς γνωρίζουσι τὴν ὑπαρξίν τοῦ φάρου.»

Ὁ φάρος οὗτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ τελειότατον ἔδρυμα εἰς τὸ εἶδος του, διότι ἐν τῇ κατασκευῇ αὐτοῦ ἐφηρημόσθησαν αἱ νεώταται μέθοδοι καὶ τὰ νεώτατα μηχανήματα ὅσα ἐπενοήθησαν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς ἐπιστήμης.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ θεάτρῳ δύο κύριοι παρακάθηνται, οἱ Δ* καὶ Κ*.

Ὁ Κ*, ὅστις εἶνε δυσήκοος, ζητεῖ τὰ διοπτρα τοῦ φίλου του Δ*.

— Περὶεργον, λέγει, μετὰ τινα στιγμὴν ἀποδίδων αὐτὰ εἰς τὸν Δ*, μού φαίνεται ὅτι ἀκούω καλλίτερα ὅταν παρατηρῶ μὲ τὰ γυαλιὰ τοὺς ἠθοποιούς.

Καὶ ὁ ἄλλος μὲ ἀγαθοπουλικὴν ἐτοιμότητα:

— Ἀμ' βέβαια, καυμένε, ἀφοῦ τὰ γυαλιὰ σοῦ τοὺς φέρνουν κοντήτερα, ἐπόμενον εἶνε νὰ ἀκούης καὶ καλλίτερα!

*
**

Ἐν τέλει λαμπροῦ γεύματος ὁ οἰκοδεσπότης διατάσσει τὸν ὑπηρετὴν νὰ φέρῃ μικροτάτην φιάλην οἴνου, ἐκπωματίζων δ' αὐτὴν ἐξαίρει τὸ ἔκτακτον αὐτοῦ, ἰδίως δὲ τὴν παλαιότητά του, ἣν ἀναβιβάζει εἰς τριάκοντα τόσα ἔτη.

— Λοιπὸν πῶς σᾶς φαίνεται; ἐρωτᾷ εἰδήμονα τινα οἰνοπότην ἐκ τῶν συνδαιτυμόνων.

— Ὁραιότατος, ἀλλὰ πολὺ μικρὸς ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του!

*
**

Ὁ πατὴρ τοῦ Γεωργάκη καταλαμβάνει τὸν υἱὸν του καταδιώκοντα χρυσαλίδας.

— Τί κάνεις αὐτοῦ, Γιώργη; ἐρωτᾷ ὁ πατήρ.

— Ζητῶ νὰ πιάσω πεταλοῦδαις, μπαμπᾶ.

— Καὶ πόσαις ἐπίασες ὡς τὰ τώρα;

— Νᾶ, ἂν πιάσω αὐτὴν ποῦ κυνηγῶ κ' ἀκόμη ἄλλη μιά, τότε θὰ ἔχω πιασμένας δύο, ἀπαντᾷ ὁ Γεωργάκης.